

Universitatea	UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE "GR. T. POPA" DIN IAȘI
Facultatea	Facultatea de Farmacie
Departament	Științe farmaceutice I
Poziția în statul de funcții	2
Funcție	Șef de lucrări
Disciplinele din planul de învățământ	Chimie fizică
Domeniu științific	Farmacie
Descriere post	Șef lucrări, poziția 2, Chimie fizică
Atributiile/activitățile aferente	Atributiile/Activitățile aferente postului scos la concurs includ activitate didactică și alte activități incluse în norma didactică: examinare, evaluare, supraveghere examene, teste, lucrări de control consultanță pentru disciplinele din an îndrumarea cercurilor științifice studentesti documentarea și pregătirea activității didactice curente activitate de cercetare științifică.
Salariul minim de încadrare	4393 lei
Calendarul concursului	
Data publicării anunțului în Monitorul Oficial	2019-11-26
Perioadă înscriere	Început Sfârșit 2019-11-26 2020-01-10
Data susținerii prelegerii	2020-01-27
Ora susținerii prelegerii	14:00:00
Locul susținerii prelegerii	Sala 117 A - Facultatea de Farmacie
Perioadă susținere a probelor de concurs	Început Sfârșit 2020-01-27 2020-01-29
Perioadă comunicare a rezultatelor	Început Sfârșit 2020-01-29 2020-01-30
Perioadă de contestații	Început Sfârșit 2020-01-30 2020-02-03
Tematica probelor de concurs	<p>Tematică examen RELAȚII ÎNTRE STRUCTURA SUBSTANȚELOR ȘI PROPRIETĂȚILE OPTICE. Interacțiunea moleculelor cu radiațiile din diverse domenii spectrale. Absorbția luminii. Spectre moleculare. Studiul proprietăților optice. Tipuri de tranziții. Legile absorbției luminii. Formulări. Legea Bouguer - Lambert. Coeficient de extincție. Legea lui Beer. Legea Bouguer - Lambert - Beer. Schema de principiu a unui spectrofotometru de absorbție în UV-VIS. Părți componente și descrierea acestora. Factorii care influențează extincția, conform legii Bouguer-Lambert-Beer. Dependența extincției de concentrație în domeniul UV-VIS. Spectrometria în IR. Domenii spectrale în IR. Spectrul IR. Modalități de reprezentare. Tipuri de vibrații. Energia de vibrație. Oscilatorul armonic. Energia de rotație. Tipuri de aparatură utilizată în analiza bazată pe absorbția luminii în IR. Fotometre nedispersive pentru spectrofotometria în IR. Spectrofotometre bazate pe dispersia luminii în IR. PROPRIETĂȚI ELECTRICE ALE MOLECULELOR DE DIELECTRICI ȘI INTERACȚIUNEA LOR CU UN CÂMP ELECTRIC. Conductor și dielectrici. Momentul de dipol electric al moleculelor. Molecule polare și nepolare. Polarizabilitatea moleculelor. Moment de dipol indus. Constanta dielectrică. Tipuri de polarizare. Polarizarea de deplasare sau indusă - proprietate comună moleculelor polare și nepolare. Ecuația Clausius Mosotti și sensul fizic al polarizației moleculare. Polarizarea de orientare. Orientarea dipolului permanent în câmp electric aplicat. Inducerea unui moment de dipol. Calcularea momentului de dipol permanent și a polarizabilității medii a moleculelor utilizând ecuația lui Debye. PROPRIETĂȚI MAGNETICE ALE SUBSTANȚELOR ȘI INTERACȚIUNEA LOR CU UN CÂMP MAGNETIC. Magnetismul determinat de electroni. Moment magnetic orbital. Paramagnetismul. Diamagnetismul. Susceptibilitatea magnetică. Susceptibilitatea diamagnetică. Susceptibilitatea paramagnetică. MODALITĂȚI DE DETERMINARE A PROPRIETĂȚILOR ELECTRICE ȘI MAGNETICE ALE MOLECULELOR DE DIELECTRICI. Generalități. Determinarea momentului de dipol electric utilizând densitatea și constanta dielectrică la minim două temperaturi. Determinarea momentului de dipol electric utilizând densitatea, constanta dielectrică și indicele de refracție la o singură temperatură. Determinarea constantei dielectrice. Celula pentru determinarea constantei dielectrice și dipolmetre. Refracția moleculară. Refracția luminii. Principiul de funcționare al refractometrului Abbé. Refractometrul Abbé - părți componente. Aplicații ale momentelor de dipol electric în analiză. Măsurători de susceptibilitate magnetică - metoda Faraday, metoda Gouy, metoda Quincke, metode inductive. Aplicații ale momentelor de dipol magnetic în analiză. Aplicații ale susceptibilității paramagnetice. Determinare de structură. Parachor. NOȚIUNI DE TERMODINAMICĂ GENERALĂ. Clasificarea sistemelor termodinamice. Funcții de stare. Variabile de stare.</p>

Lucrul mecanic și căldura. Cantitatea de căldură. Stări de echilibru termic. Tranzitivitatea echilibrului termic. Principiul zero al termodinamicii. Enunțuri echivalente ale principiului zero al termodinamicii. Conceptul de energie internă și principiul I al termodinamicii. Experimentul lui Joule. Principiul I al termodinamicii pentru procese adiabactice. Energia internă. Formularea principiului I cu ajutorul energiei interne (U). Caracterizarea proceselor izocore. Formularea principiului I cu ajutorul entalpiei (H). Caracterizarea proceselor izobare. Variația energiei interne și entalpiei cu temperatura. Capacități calorice. Căldura specifică. Determinarea experimentală a proprietăților calorimetrice. Tipuri de efecte termice și călduri de transformare. Termodinamica – căldura de formare, căldura de ardere, căldura de reacție, exemple. Legea lui Lavoisier și legea lui Hess. Aplicații ale legii lui Hess. Entropia (G) – funcție termodinamică introdusă de principiul al doilea al termodinamicii. Randamentul mașinilor termice. Variația entropiei în procesele fizice. Variația entropiei cu temperatura. Variația entropiei cu presiunea. Energia liberă. Funcția lui Helmholtz. Entalpia liberă. Funcția lui Gibbs. CINETICĂ CHIMICĂ. Viteza de reacție. Legea cinetică a acțiunii maselor; constanta vitezei de reacție; ordin de reacție; molecularitate. Cinetica formală a reacțiilor ireversibile de ordinul I. Determinarea vitezei specifice a unei reacții ireversibile de ordinul I. Determinarea timpului de înjumătățire pentru o reacție ireversibilă de ordinul I. Cinetica formală a reacțiilor ireversibile de ordinul II (cazul CA = CB). Determinarea vitezei specifice prin calcul și prin metoda grafică. Determinarea timpului de înjumătățire. Cinetica formală a reacțiilor ireversibile de ordinul II (cazul CA ≠ CB). Determinarea vitezei specifice prin calcul și prin metoda grafică. Reacții de ordin fracționar. Reacții de ordin zero. Reprezentarea grafică a ecuației vitezei pentru reacții de ordin zero. Timpul de înjumătățire pentru o reacție de ordin zero. Cinetica formală a reacțiilor de ordin superior. Determinarea vitezei specifice și a timpului de înjumătățire. Comparații între reacțiile de ordin zero, I și II. Determinarea ordinului de reacție prin metoda integrală, prin metoda grafică, și folosind timpul de înjumătățire prin calcul și prin metoda grafică. Activarea moleculelor pe cale termică. Regula lui Van't Hoff. Semnificația energiei de activare. Determinarea energiei de activare prin calcul și prin metoda grafică. Teoria ciocnirilor moleculare. Semnificația factorului de frecvență din ecuația lui Arrhenius. Teoria complexului activat. Reacții catalitice. Cataliza generală prin acizi și baze. Cataliza acidă. Cataliza bazică. Proprietățile catalizatorilor. Cinetica formală a reacțiilor catalitice eterogene. Fotochimie. Activarea moleculelor pe cale fotochimică. Legile fotochimiei. Randament cuantic. ELECTROCHIMIE. Conductorii ionici. Conductibilitatea electrică a soluțiilor de electroliți. Conductibilitatea specifică. Determinarea conductibilității electrice. Fenomene de transport ionic în soluțiile de electroliți. Conductibilitatea molară și echivalentă. Variația conductibilității echivalente cu concentrația. Conductibilitatea echivalentă limită. Legile lui Kohlrausch. Titrarea conductometrică. Determinarea solubilității electroliților greu solubili. Determinarea gradului de ionizare și a constantei de ionizare a unui electrolit slab. Transferul de sarcină la interfața metal - soluție de electrolit. Deducerea pe cale experimentală a potențialului de electrod. Ecuația lui Nernst. Clasificarea electrozilor. Tipuri de electrozi folosiți în potențiometrie. Electrozi de referință. Electrocul de calomel. Electrocul de Ag / AgCl. Electrozi indicatori. Electrocul de hidrogen. Electrocul de sticlă. Electrozi de specia I, de specia II și electrozi redox. Electrozi de înregistrare pe suprafața corpului. Electrocul plan – metallic. Electrocul de aspirație. Electrocul plutitor. Electrocul flexibil. Electrozi interni. Electrozi de stimulare. SISTEME DISPERSE ETEROGENE. GENERALITĂȚI. Clasificarea sistemelor disperse după dimensiuni (gradul de dispersie), numărul dimensiunilor conținute, starea de agregare a fazei dispersate și a mediului de dispersie, forma particulelor fazei dispersate, modul de interacțiune al particulelor fazei dispersate cu moleculele mediului de dispersie, structura unităților cinetice și după tipul reacției. Utilizări ale sistemelor disperse. COLOIZI MOLECULARI. Compuși macromoleculari utilizați la obținerea coloizilor moleculari. Clasificarea coloizilor moleculari după originea, structura, configurația sterică și dimensiunea (lungimea) catenei principale, respectiv gradul de polimerizare a compuşilor macromoleculari. Generalități asupra coloizilor moleculari. Capacitatea compuşilor macromoleculari de a forma soluții coloidale după: natura polimerului și a mediului de dispersie, flexibilitatea lanțului macromolecular, masa moleculară a polimerului, compoziția chimică (structura) macromoleculii, cristalinitatea polimerului, gradul de reticulare și temperatură. Coloizi moleculari - proprietăți comune cu cele ale soluțiilor adevărate și proprietăți specifice. Determinarea constantei vitezei de umflare prin metoda grafică. Variația gradului de umflare în funcție de pH. Procesul de umflare a gelatinei în mediu acid. Utilizarea compuşilor macromoleculari în terapeutică. COLOIZII DE ASOCIAȚIE - MOLECULELE AMFIFILE. Compuși amfifilici tensioactivi – prezentare generală. Clasificare. Compuși amfifilici tensioactivi anionici – săpunuri, săpunuri de amine, sulfații de alchilsodiu, achilsulfonații de sodiu, alchilarilsulfonații de sodiu, alchilfosfații de sodiu. Compuși amfifilici tensioactivi cationici – generalități, clorhidrați ai aminelor cu catenă hidrocarbonată superioară, săruri cuaternare de N-alchilpiridiniu, săruri cuaternare de amoniu. Compuși amfifilici tensioactivi amfoteri. Compuși amfifilici tensioactivi neionici – alcoolii grași superiori, alcoolii ciclici, esteri ai acizilor grași cu polietilenglicolii (PEG), eteri ai alcoolilor grași cu polietilenglicolii, esteri ai acizilor grași superiori cu sorbitanul (SPAN), eteri ai SPAN cu PEG. Formarea micelilor de asociație. Procesul de obținere a micelilor de asociație în solvent polar și în solvent nepolar. Forme ale micelilor de asociație. Factorul de împachetare – generalități, lungimea critică a catenei hidrofobe, suprafața optimă a grupului format de capul polar, volumul micelii sferice. Balanța Hidrofil – Liofilă (HLB). Calculul HLB prin metoda Griffin și prin metoda Davies. Etape aplicate pentru determinarea valorii HLB la amestecuri (de exemplu la prepararea unor rețete). Exemple de calcul a valorii HLB pentru molecule, amestecuri de două sau mai multe substanțe. Diagrame de fază. Numărul optim de agregare. Relații între geometria micelii, factorul de împachetare și numărul de agregare. Concentrația critică micelară (CCM). Factorii de care depinde concentrația critică micelară. Aplicații în domeniul farmaceutic ale coloizilor micelari de asociație – udarea, solubilizarea, emulsionarea, detergența. Acțiunea de curățare a săpunurilor. Detergenții sintetici, cationici și neionici. Proprietăți importante ale detergenților. SOLURI. Metode de obținere a solurilor. Procedee chimice de obținere a solurilor prin condensare (reacții de dublu schimb, reacții de hidroliză, reacții redox, reacții de dublă descompunere, reacții de peptizare etc.) Formarea solului de AgI în exces de ioni iodură sau în exces de ioni de argint. Obținerea micelii liofobe de hidroxid feric prin reacții de hidroliză la cald sau reacții de hidroliză la rece (metoda Graham). Procedee fizice de obținere a solurilor prin condensare. Procedee fizice de obținere a solurilor prin dispersare mecanică, electrică sau acustică. Echipamente utilizate pentru reducere a dimensiunilor particulelor bazate pe mecanismele de compresie, tăiere, impact și frecare. Moara coloidală. Moara cu bile. Moara cu fluid. Metode de purificare a solurilor. Coagularea solurilor cu electroliți și floclarea. SUSPENSII. Componentele unei suspensii. Clasificarea suspensiilor după numărul de dimensiuni conținute, dimensiunea particulelor solide, natura mediului de dispersie lichid, calea de administrare, raportul fazelor suspensiei, modul de preparare, comportarea reologică, stabilitatea și aspectul sedimentului. Obținerea suspensiilor prin utilizarea unui vehicul structurat, prin utilizarea floclării controlate și prin floclare în vehicule structurate. Factori care influențează obținerea suspensiilor. Instabilitatea suspensiilor. Influența sedimentării și mișcării browniene asupra stabilității suspensiilor. Proprietăți electrocinetice ale suspensiilor. Vâscozitatea suspensiilor. Suspensii defloculate.

Suspensii floculate. Obținerea suspensiilor floculate. Date comparative între suspensiile floculate și cele defloculate. Avantaje ale utilizării suspensiilor. Dezavantaje ale utilizării suspensiilor. EMULSII. Componentele unei emulsii. Clasificarea emulsiilor în funcție de: raportul dintre cele două faze, mărimea particulelor dispersate, originea și tipul emulsiilor, concentrația fazei dispersate, numărul de componente, calea de administrare și acțiunea farmacologică. Obținerea emulsiilor – metoda englezaă, metoda continentală, metoda rusă. Formarea emulsiilor - teoria tensiunii superficiale, teoria orientării geometrice, teoria sedimentării. Emulgatori. Clasificarea emulgatorilor după proveniență, gradul de disociere electrolitică, tipul de emulsie pe care îl formează, calea de administrare a emulsiei, capacitatea de emulsionare și mecanismul de acțiune în procesul de formare și stabilizare a emulsiei. Regula lui Bankroft. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o substanță pentru a fi clasificată ca fiind un emulgator. Alegerea emulgatorului – metoda HLB, metoda temperaturii la care are loc schimbarea fazelor, metoda raportului energiei de coeziune. Stabilitatea emulsiilor – coalescența, ecremarea, de-emulsionarea, schimbarea fazelor. Determinarea tipului de emulsie – metoda testului de solubilitate al unui colorant, metoda colorării hârtiei de filtru, metoda diluării (test de miscibilitate), metoda conductometrică. Factori ce influențează formularea emulsiilor. Teste de calitate pentru emulsiile farmaceutice. Teste de stabilitate pentru emulsiile farmaceutice. FENOMENE DE TRANSPORT ÎN SISTEMELE DISPERSATE. (sedimentarea în câmp gravitațional și în câmp centrifugal, difuzia, echilibrul sedimentare – difuzie). SEDIMENTAREA SISTEMELOR MONODISPERSATE ÎN CÂMP GRAVITAȚIONAL. Generalități privind sedimentarea. Curgerea gravitațională a sedimentului - curgerea individuală, nămolosă, lichefiată și turbulentă. Factori care influențează sedimentarea. Mecanismul sedimentării suspensiilor defloculate. Mecanismul sedimentării suspensiilor floculate. Sedimentarea frânată. Determinarea vitezei de sedimentare ca spațiu parcurs în unitatea de timp, sau ca număr de moli care se sedimentează în unitatea de timp, limitări ale legii lui Stokes, determinarea razei particulelor de fază dispersată. Balanța de sedimentare Figurovski. Determinarea timpului de sedimentare în câmp gravitațional a particulelor fazei dispersate. SEDIMENTAREA SISTEMELOR MONODISPERSATE ÎN CÂMP CENTRIFUGAL. Generalități privind centrifugarea. Clasificarea centrifugilor în funcție de: mobilitatea tubului, viteza de centrifugare și scopul utilizării. Centrifuga cu vas solid. Centrifuga cu discuri suprapuse. Centrifuga decantoare. Părți componente principale ale centrifugilor: rotoare și celulele de analiză. Capacitatea de centrifugare – factorul sigma. Metode de detecție și colectare de date la centrifugare. Centrifugarea lichidelor cu densitate mare. Forța centrifugă relativă. Determinarea vitezei de sedimentare în câmp centrifugal. Calculul vitezei de sedimentare funcție de dimensiunea particulelor. Calculul vitezei de sedimentare funcție de masa moleculară a particulelor. Calculul vitezei de sedimentare exprimată ca număr de moli sedimentați în unitatea de timp. Constanta de sedimentare în câmp centrifugal. Determinarea razei particulelor de fază dispersată în cazul sedimentării în câmp centrifugal. Determinarea timpului de sedimentare în câmp centrifugal. Determinarea masei particulelor dispersate în câmp centrifugal. DIFUZIA. Fenomenul de difuzie – definiție și mecanism. Interdifuzia și autodifuzia. Difuzia în spații goale și difuzia interstițială. Fluxul difuziei. Prima lege de difuzie a lui Fick. Coeficientul de difuziune. A doua lege de difuzie a lui Fick. Dependența coeficientului de difuzie de temperatură. Factori ce influențează difuzia. Legea barometrică a lui Laplace. Determinarea stabilității cinetice în echilibrul sedimentare în câmp gravitațional – difuzie. Determinarea masei moleculare a particulelor coloidale în echilibrul sedimentare în câmp centrifugal – difuziune. REOLOGIE. Noțiuni generale. Reologia newtoniană. Vâscozitatea dinamică și cinematică. Modalități de exprimare a vâscozității. Determinarea masei moleculare a polimerilor prin metoda vâscozimetriei. Reograme Newtoniene. Reologie newtoniană - fluide independente de timp, fluide dependente de timp. Vâscozimetru Höppler. Vâscozimetru cu bilă căzătoare. Vâscozimetru cu tub capilar. Vâscozimetru Saybolt. Vâscozimetru rotațional (vâscozimetru cilindru rotativ și vâscozimetru con-pe-placă). PROPRIETĂȚI OPTICE ALE SISTEMELOR DISPERSATE. Efectul Tyndall – noțiuni generale. Explicarea efectului Tyndall. Intensitatea radiațiilor la trecerea prin sisteme disperse. Difuzia luminii în domeniul vizibil - difuzia Mie, difuzia Tyndall, difuzia Raman, difuzia Rayleigh. Caracterizarea sistemelor ce suferă o difuzie de tip Reyleight. Aplicarea fenomenului de difuziune a luminii pentru determinarea razei particulelor dispersate și pentru determinarea concentrației sistemelor disperse. Determinarea intensității luminii difuzate. Turbidimetria. Sursa de radiație în turbidimetrie. Fotodetectorul în turbidimetrie. Tipuri de turbidimetre. Nefelometria. Nefelometria cu splitare. Culoarea sistemelor disperse. Ultramicroscopia. Microscopul electronic. Microscopul electronic cu scanare și microscopul electronic cu reflexie. PROPRIETĂȚI ELECTRICE ALE SISTEMELOR DISPERSATE. Apariția stratului dublu electric. Modelul Helmholtz al stratului dublu electric. Modelul Gouy-Chapman al stratului dublu electric. Modelul Stern al stratului dublu electric. Modelul Grahame al stratului dublu electric. Modelul Devanathan, Bockris și Müller al stratului dublu electric. Punct isoelectric. Punct de sarcină zero. Potențial electrocinetic. Electroosmoza – calculul potențialului electrocinetic funcție de conductibilitate. Electroosmoza – calculul potențialului electrocinetic funcție de presiunea electroosmotică. Electroforeza – noțiuni generale. Electroforeza capilară. Electroforeza pe gel și electroforeza pe hârtie. FENOMENE SUPERFICIALE (adsorbția și tensiunea superficială). Adsorbția – generalități. Adsorbția fizică. Energia de suprafață. Coeficientul de adsorbție. Echilibrul de adsorbție - izoterma Langmuir. Echilibrul de adsorbție - izoterma BET (Brunauer–Emmett–Teller). Echilibrul de adsorbție - izoterma Freundlich. Alegerea unei izoterme de adsorbție folosind metoda liniarizării. Factorii care afectează adsorbția. Adsorbția acidului acetic pe cărbune. Forțe intermoleculare la interfețe. Modalități de măsurare a tensiunii superficiale - Metoda presiunii maxime a unei bule, metoda umplerii tubului capilar și metoda plăcii Wilhelmy. Modalități de măsurare a tensiunii superficiale – metoda inelului Du Nouy, metoda volumului sau a greutateii unei picături și metoda picăturii suspendate și a formei bulei, metoda formei picăturii în rotație și metoda stalagmometrică. BIBLIOGRAFIE: 1. Dima F, Vasilescu M, Onofrei M: Elemente de termodinamică și cinetică chimică, Editura "Gr. T. Popa", Iași, 2003. 2. Dima F, Vasilescu M, Onofrei M: Introducere în Chimia fizică, Editura "Gr. T. Popa", Iași, 2003. 3. Nemțoi Gh: Electrochimie. Aspecte fundamentale, Ed. Tehnopress, 2011. 4. Onu A: Termodinamică Chimică, Editura Tehnopress, Iași, 2005. 5. Șpac AF.: Fizico chimia sistemelor disperse eterogene, Ed. "Gr. T. Popa", UMF Iași, 2016. 6. Dumitru Lupuleasa D, Popovici I. Tehnologie farmaceutică. (Vol. II), Ed. Polirom, 2017. 7. Inglezakis V, Pouloupoulos S: Adsorption, ion exchange and catalysis. Publishing House Elsevier, 2006. 8. Birdi KS. Handbook of surface and colloid chemistry. Second Edition, Publishing House CRC Press LLC, 2003

Descrierea procedurii de concurs

Ocuparea posturilor didactice pe perioadă nedeterminată se realizează numai prin concurs public, organizat de Universitate în conformitate cu prevederile Metodologiei proprii de concurs, ale HG nr. 457/2011, Ordinul nr.6129/2016 și cu respectarea prevederilor Legii nr. 1/2011 Sef lucrari (1) Concursul pentru ocuparea postului de Sef lucrari constă în: A. Analiza dosarului candidatului (conform art.13): 50%; B. Susținerea orală a propunerii de dezvoltare a carierei universitare (depusă la dosar, conform art.13): 10%; C.Pregere publică: 40%; Evaluarea candidatului se face separat pe fiecare probă componentă a concursului, din procentajul total de 100%. Proba Analiza dosarului candidatului este eliminatorie prin neîndeplinirea standardelor minime

	obligatorii
<p>Lista documente</p>	<p>Art. 13 (1) În vederea înscrierii la concursul pentru ocuparea unui post didactic candidatul întocmește un dosar. Documentele dosarului de concurs trebuie prezentate ordonat, numerotate, așezate în ordinea în care apar în opis-ul dosarului de concurs și semnate pe fiecare pagină de către candidat, sub sancțiunea eliminării din concurs. La finalul dosarului, candidatul va menționa olograf numărul de file conținut la dosar. (2) Dosarul conține următoarele documente: a) opis-ul dosarului de concurs cu indicarea paginilor corespunzătoare fiecărui document din dosar (în format tipărit) (anexa 1); b) chitanța care atestă achitarea taxei de concurs; c) cererea de înscriere la concurs, semnată de candidat, în care acesta menționează în mod expres postul didactic și poziția din statul de funcții pentru care candidează (în format tipărit) - anexa 2; d) declarația pe propria răspundere privind veridicitatea informațiilor prezentate în dosar (în format tipărit) - anexa 3; e) declarație pe propria răspundere a candidatului în care indică situațiile de incompatibilitate prevăzute de Legea nr. 1/2011 în care s-ar afla în cazul câștigării concursului sau lipsa acestor situații de incompatibilitate - anexa 4; f) copia cărții de identitate sau, în cazul în care candidatul nu are o carte de identitate, a pașaportului sau a unui alt document de identitate întocmit într-un scop echivalent cărții de identitate ori pașaportului; g) în cazul în care candidatul și-a schimbat numele, copii de pe documente care atestă schimbarea numelui - certificat de căsătorie sau dovada schimbării numelui; h) documente referitoare la deținerea diplomei de doctor: copia legalizată a diplomei de doctor și, în cazul în care diploma de doctor originală nu este eliberată în România, atestatul de recunoaștere sau echivalare a acesteia. În situația în care candidatul nu prezintă copia legalizată a documentului, atestarea conformității se face de către un secretar desemnat de către facultate/rectorat, după verificarea originalului diplomei candidatului, înainte de depunerea dosarului la Registratura universității. i) în cazurile prevăzute la art. 12 alin. (7), copii legalizate care atestă deținerea titlurilor medicale respective. În situația în care candidatul nu prezintă copia legalizată a documentului, atestarea conformității se face de către un secretar desemnat de către facultate/rectorat, după verificarea originalului diplomei candidatului, înainte de depunerea dosarului la Registratura universității; j) copii ale altor diplome care atestă studiile candidatului: diploma de bacalaureat, licență, master - copii simple; k) pentru postul de profesor universitar, copie legalizată după atestatul de abilitare. În situația în care candidatul nu prezintă copia legalizată a documentului, atestarea conformității se face de către un secretar desemnat de către facultate/rectorat, după verificarea originalului diplomei candidatului, înainte de depunerea dosarului la Registratura universității; l) curriculum vitae tip Europass al candidatului în format tipărit și în format electronic; m) propunerea de dezvoltare a carierei universitare a candidatului, atât din punct de vedere didactic, cât și din cel al cercetării științifice; propunerea este redactată de candidat, cuprinde maxim 10 pagini și reprezintă unul din criteriile de depunere a candidaților; n) "Standardele minime necesare și obligatorii pentru participarea la concurs", în format tipărit și electronic. Forma tipărită va fi completată și semnată de către candidat pe fiecare pagină. Completarea fișei cu standardele minime se face prin notarea de către candidat a dovezilor ce atestă fiecare dintre activitățile menționate, cu link-uri către adresa de web a publicației în care a apărut articolul sau către dosarul electronic depus de candidat, în care există copii scanate ale dovezilor de participare la activități științifice sau de formare profesională. Formatul acestei fișe este prevăzut în metodologia proprie de concurs a universității și este standardizată - anexa 5; o) copii după documentele necesare dovedirii condițiilor minime, necesare și obligatorii pentru înscriere la concurs în format tipărit și electronic; p) „Indicatori de evaluare utilizați pentru ocuparea posturilor didactice”, în format tipărit și electronic; forma tipărită va fi completată și semnată de către candidat pe fiecare pagină. Completarea fișei se face prin notarea de către candidat a dovezilor ce atestă fiecare dintre activitățile menționate, cu link-uri către adresa de web a publicației în care a apărut articolul sau către dosarul electronic depus de candidat, în care există copii scanate ale dovezilor de participare la activități științifice sau de formare profesională. Formatul acestei fișe este prevăzut în metodologia proprie de concurs a universității și este standardizată - anexa 6; r) maximum 10 articole, brevete sau lucrări ale candidatului, în format tipărit și electronic, selecționate de acesta și considerate a fi cele mai relevante pentru realizările profesionale proprii; pentru fiecare din cele 10 documente menționate mai sus va trebui să existe atașat și link-ul prin care să fie atestată publicarea, precum și o dovadă care să indice apartenența publicației la sistemul ISI sau o bază internațională de date (BDI) pentru anul în care a fost publicată lucrarea; cele 10 documente menționate mai sus vor fi și tipărite și depuse în dosar, iar candidatul va trebui să semneze pe fiecare din filele documentelor tipărite; s) rezumatul în limba română și într-o limbă de circulație internațională al tezei de doctorat, pe maximum o pagină pentru fiecare limbă; t) pentru posturile de conferențiar universitar lista cu cel puțin 3 nume și adrese de contact ale unor personalități din domeniul respectiv, din țară sau din străinătate, din afara instituției de învățământ superior al cărei post este scos la concurs, care au acceptat să elaboreze scrisori de recomandare privitoare la calitățile profesionale ale candidatului. Pentru posturile de profesor universitar lista cu cel puțin 3 nume și adrese de contact ale unor personalități din domeniul respectiv, din străinătate, care au acceptat să elaboreze scrisori de recomandare privitoare la calitățile profesionale ale candidatului; u) adeverință eliberată de Universitate, care să ateste funcțiile didactice ocupate de către candidat de la începutul carierei didactice până la data înscrierii la concurs; v) dosarul electronic (depus sub forma unui CD, DVD sau stick de memorie) va conține în plus lista completă de lucrări ale candidatului în domeniul postului pentru care candidează (medicina, medicină dentară, farmacie sau alte domenii, în conformitate cu postul scos la concurs), structurată conform art.15, precum și toate dovezile care atestă activitatea de cercetare științifică și profesională (în variantă PDF) în concordanță cu cele menționate de candidat în Indicatorii de evaluare utilizați pentru ocuparea posturilor didactice. (3) Dosarul și lucrările candidatului vor fi depuse atât în format tipărit cât și în format electronic. (4) Dacă un candidat dorește să se înscrie la concurs pe mai multe posturi/poziții din statul de funcții scoase la concurs, pentru fiecare post/poziție la care se înscrie trebuie să depună un dosar de înscriere (în care precizează postul didactic și poziția din statul de funcții pentru care candidează) și să achite taxele aferente pentru fiecare înscriere.</p>
<p>Adresa unde se transmite dosarul de concurs</p>	<p>U.M.F. GRIGORE T.POPA; IASI, STR.UNIVERSITATII, NR.16, COD 700115</p>